

OSTATNIE WIADOMOŚCI

KRAKOWSKIE

KUPON

PREMIOWY

nr. 134

10 gr.

Przebieg miesięczny

zł. 2-50

z odbiorem w administracji

Rok IV.

Kraków, środa 17 stycznia 1934

Nr. 17

Nieuczciwa walka przeciw polskiemu węglowi

Angielska prasa rozpoczęła szaloną nagonkę na polski węgiel. Kulisy tej akcji są następujące: Jedną z wielkich papierni londyńskich sprowadziła 1.600 tonn węgla polskiego. Wypadek ten posłużył nietylko do ataku na papiernię, ale również na węgiel polski wogóle, jako mniej wartościowy.

Powodem tej całej kampanji jest oczywiście nie ten drobny ładunek węgla polskiego, ale walka konkurencyjna o rynki skandynawskie. Polski węgiel walczy zwycięsko z Anglią na rynkach skandynawskich, które doniedaw na kupowały jedynie od Anglii.

Nietylko dzięki swej jakości węgiel polski zwycięsko walczy z angielskim, ale również dzięki transportom. Polski ładunek jest skuteczniejszy na drodze zupełnie nowoczesnej, podczas gdy angielski operuje jeszcze jakimiś średniowiecznymi środkami przez ładunkowem. Ostatnio węgiel angielski traci w Skandynawji grunt pod nogami i nie wytrzyma je polskiej konkurencji.

Tutaj jest źródło przesadnej nagonki na węgiel polski. Jest ona robiona w wyraźnych celach

konkurencyjnych. Tylko, że takie metody dalekie są od uczciwej pojętej walki konkurencyjnej i oczywiście żadnej korzyści angielskiemu eksportowi przynieść nie mogą.

Dolar spadnie do połowy swej wartości

Roosevelt chce w ten sposób pokryć deficyt budżetowy

LONDYN. (P.A.T.) Z Waszyngtonu donoszą: Wczoraj nad ranem ogłoszono w Białym Domu następujący komunikat:

„Prez. Roosevelt i sekretarz skarbu odbyli naradę z demokratycznymi i republikańskimi członkami komisji bankowych Senatu i Izby Reprezentantów. Przedmiotem dyskusji były metody przejęcia przez skarbu na wła-

śność państwa całego zapasu złota, znajdującego się w St. Zjednoczonych, jak również ogólne zasady powrotu dolara do podstawy złotowej.

Prezydent zamierza przedstawić kongresowi stosowne oświadczenie o tych sprawach w dniu dzisiejszym.

Komunikat powyższy otwiera w polityce finansowej Roosevelt

Na spadku walut skarb nasz zyskał miliard zł.

Na wczorajszym posiedzeniu sejmowa komisja budżetowa przystąpiła do rozpatrzenia preliminarza długów państwowych.

Pos. Hutten-Czapski (BB) referował preliminarz długów państwowych, podnosząc, że ogólne zadłużenie wewnętrzne wynosi 627.006.515,17 złotych, zadłużenie zagraniczne 4.196.864.890 zł. Oprócz tego istnieje gwarancje, udzielone przez skarbu państwowemu, przedsiębiorstwom państwowym, samorządom, różnym instytucjom i t. d. W tej rzeczy figuruje też gwarancja za pożyczkę francuską dla linii kolejowej Górny Śląsk — Gdynia.

Spadek walut zagranicznych znacznie zmniejszył nasze zadłużenie zagraniczne, a nawet wewnętrzne. Na pożyczkach dolarowych wskutek spadku dolara skarb zyskał 939.718.983,65 złotych, a na spadku funta 66.421.123,13 zł., czyli łącznie, nie licząc spadku walut skandynawskich, ok. 1.006.143.100 zł. Doliczysz do tej kwoty naszego zadłużenia nominalnego, obliczonego na podstawie stanu faktycznego z dn. 15.VI. ub. r. od tego czasu załączono zobowiązania pożyczki elektryfikacyjnej „pożyczki narodowej” i bonów inwestycyjnych w łącznej sumie 251.414.500 zł., uzyskamy ogólną kwotę zadłużenia skarbu na 4.448.277.390 zł., co na głowę ludności wynosi 134,8 zł.

Zaznaczył dalej referent, że mordercy Hoovera i spadek walut umożliwił znaczne oszczędności w różnych wydatkach na obsługę długów państwowych. Na r. 1934-35 przewidziana jest ogólna kwota 194.070.000 zł.; na spłatę odsetek zagranicznych przewidziana jest kwota 118.908.390 zł., z tego na spłatę kapitału 48.427.000 zł., a na spłatę odsetek 69.910.920 zł. Budżet na r. 1933-34 przewidywał w pozycji długów zagranicznych 275.922.229 zł.

Po krótkiej dyskusji udzielił wyjaśnienia dyr. Nowak poczem budżet przyjął w drugim czytaniu.

Awantury hitlerowskie w Austrii

Z Wiednia donoszą o awanturach, wywołanych przez hitlerowców w Hall w Tyrolu. W czasie zawodów narciarskich hitlerowcy urządzili burzliwą demonstra-

cję. Starosta nakazał przerwać zawody, żandarmerja rozpedziła demonstrantów, aresztując szereg osób. W Villach hitlerowcy rzucili kilką petard, a na sąle,

gdzie odbywał się bal Heimwehry — kilka bomb trzaskających. I tu aresztowano kilku hitlerowców, zsyłając ich do obozu w Wellersdorf.

Głowa v. der Lubbe wystawiona na pokaz

Dalsze losy uniewinnionych w procesie lipskim

LIPSK. (P.A.T.) Obiegają pogłoski, że van der Lubbe pochowany ma być w poniedziałek na cmentarzu więziennym są tu apele o jego w Lipsku. Jeden z dziennikarzy holenderskich bawi z tej racji od dwóch dni w Lipsku, Carremnie zabiegając u władz o bliższe w tym kierunku informacje.

Jak słychać, głowa van der

Lubbe wystawiona była przez kilka dni w wydziale anatomicznym uniwersytetu lipskiego.

LIPSK. (P.A.T.) Według pogłosek, Dymitrow, Popow i Tanew umieszczeni są nadal w tych samych celach więziennych sądu okręgowego, w których przebywali podczas procesu. W dalszym ciągu niewolno im z nikim

rozmawiać.

Prócz matki i siostry Dymitrowa, przebywa również w Lipsku żona Tanewa. Uwierzonych wolno odwiedzać co 5 dni.

Bułgarzy udać się mają w tych dniach do Rosji Sowieckiej, która, jak zapewnia rodzina, miała wyrazić oficjalnie swą zgodę na ich przyjęcie.

Niezwykła afera w Estonii

Zniknęło 300.000 zł. dol. przy sprzedaży dwóch statków wojennych dla Peru

Estonia przeżywa obecnie sensacyjną aferę międzynarodową na ile sprzedaży dwóch okrętów wojennych rządowi Peru.

gen. Tyrwanda, który dopuścił zawarcia niekorzystnej dla Estonii umowy.

Sprawa rozpatrywana była na posiedzeniu parlamentu i została ujawniona niezwykle szczegółowo. Okazuje się, że w czasie transakcji zginęło 300.000 złotych dol. Staje się to w jakiś tajemniczy sposób, a stwierdzono tylko, że rząd Peru wyasygnował kwotę o 300.000 złotych dol. większą, przyczem rząd Estonii otrzymał jednak tyle, ile figurowało w umowie. Prawdopodobnie dopuściła się oszustwa firma niemiecka „Bing”, która pośredniczyła w transakcji.

W związku z tą aferą przybył do Estonii poseł peruwiański z Niemiec, by rzecz wyświecić. W Estonii zaś utworzono komisję parlamentarną, która zbada aferę. Socjaliści domagają się dymisji szefa sztabu generalnego,

Potworne morderstwo kupca

Bandyci ślana przed sądem dorocznym

W dniu 6 b. m. w tajemniczych okolicznościach zginął 20-letni Mordka Brodacz, właściciel sklepu spożywczego we wsi Rozdziały pod Pułuskim, woj. warszawskie. Poszukiwania Brodacza nie odnosiły początkowo skutku. Wkrótce natrafiono w lesie, oddalonym o kilometr od wsi, na zmasakrowane zwłoki Brodacza.

Sędzia śledczy na pow. pułuski, p. Stanisław Jagusz zarządził niezwłocznie dokonanie sekcji zwłok denata. Brodacz został uderzony siekierą w tył głowy, następnie wybito mu oko, ucięto małżowinę uszną, zaś twarz pokrajano nożem. W og-

szukiwaniu sprawców ohydnego mordu, podejrzanie padło na 25-letniego parobka Stanisława Piotrowskiego, którego widziano krytycznego dnia, jak szedł z Brodaczem w kierunku lasu.

Przeprowadzoną rewizją w mieszkaniu Piotrowskiego ujawniła ślady krwi na ubraniu i pod paznokciem.

Dalsze dochodzenie doprowadziło do ujęcia dwu jego współpracowników. Są to mieszkańcy tej samej wsi: 29-letni Piotr Grzelakowski i 35-letni Ignacy Zdanowski. U jednego z nich znaleziono okrwawioną siekierę, u drugiego nóż sprężynowy. Ujęci zbrodniarze, wiedząc, iż Brodacz nosi

zawsze pieniądze przy sobie, postanowili go zamordować. Według przypuszczeń bandyci zabili około 1.000 złotych.

Po przesłuchaniu sędzia śledczy Jagusz polecił nałożyć kajdany zbrodniarzom i odprawać do więzienia w Pułusku.

W czasie konwojowania morderców pod komendą przod. Romualda Krakowiaka, tłum ludności żydowskiej napierał na oddział policji, usiłując dokonać samosądu. Zamiary te zostały udaremnione. Mordercy płaczą się w zęnanjach i nie mogą ustalić swego alibi.

Staną oni przed Sądem Dorocznym w Warszawie.

Poszukiwanie spadkobierców

Konsulat Polski w Lille poszukuje za pośrednictwem Syndykatu Emigracyjnego spadkobierców po śp. Romie Grabowskim, urodzonym dn. 3 marca 1888 r., ayna Piotra i Ludwiki Miławskiej. Miejsce urodzenia zmarłego nieznane.

Osoby zainteresowane winny się zwrócić do Centrali Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecala 7) lub bezpośrednio do Konsulatu Polskiego w Lille, 45 Boulevard Carnot (France).

Szwedzi wygrali mecz pięściarski

Wczoraj odbył się w Sztokholmie mecz międzypaństwowy mecz pięściarski Polska — Szwecja.

Późną nocą otrzymaliśmy wyniki spotkania, który przmi: 10:6 na naszą niekorzyść.

Zamach bombowy z zemsty

PARYŻ (P.A.T.) — Z Madrytu donoszą: W jednej z kawiarni na przedmieściu wybuchła bomba, zabijając jedną osobę. Przypuszczają, iż sprawcą zamachu był wydalony ze służby pracownik tej kawiarni.

Coraz wyżej!

WASZYNGTON. (P.A.T.) Kommandor Settle, który w ostatnim swym locie do stratosfery osiągnął wysokość 18.665 metrów, zapowiada nowy lot do stratosfery z majorem Fordnev z marynarki wojennej.

Obaj lotnicy spodziewają się osiągnąć tym razem wysokość 34.000 metrów.

Dyr. Oppenheim został skazany

Epilog sądowy wstrząsającej katastrofy browaru

Wielkie zaciekawienie wywołała zapowiedź ogłoszenia w dniu wczorajszym wyroku w procesie o okropną katastrofę przy ul. Krochmalnej 59, gdzie pod gruzami zawalonej ściany magazynu browaru „Haberbusch i Schiele“ legło 18 trufów.

Sąd uznał winę tylko dyrektora Henryka Oppenheima i skazał go na półtora roku więzienia.

Dwaj inni oskarżeni, majster Goszczyński i student Czerny zostali uniewinnieni.

W motywach wyroku przewodniczący rozprawy stwierdził, że wina dyr. Oppenheima o nieumyślne spowodowanie śmierci 18 osób i ciężkiego poszwankowania szeregu innych, została całkowicie potwierdzona zeznaniami świadków i opinją 7 biegłych inżynierów.

Oppenheim, jako dyrektor administracyjny browaru, był odpowiedzialny za remont budynków i w tym charakterze zarządził poprawki stropów, zdając sobie sprawę, że wiązania belek drewnianych są za słabe i grozi

ważne niebezpieczeństwo. Ale remont powinien przeprowadzić nie na własną rękę, sposobem gospodarczym, lecz po zasięgnięciu opinii fachowców, którzy na pewno nie dopuściliby do groźnej katastrofy, zalecając szereg środków bezpieczeństwa.

Zgodnie z opinią ekspertów, fakt zawalenia się ściany szczytowej, został wywołany bezpośrednio — przeładowaniem magazynu jęczmieniem. Olbrzymie warstwy ziarna wywierały ciężki ucisk na cienką ścianę, nie wytrzymała parcia bocznego.

Dyr. Oppenheim musiał wiedzieć także i o objawach zbliżającej się katastrofy — o szparach w nadwątłym murze. To

też objawił wielką lekkomyślność i niedbalstwo, poprzestając na przekazaniu drobnych poprawek trzem cieślom.

Wobec tego jednak, że zaspo kojne zostały pretensje materialne rodzin po zabitych ofiarach, sąd postanowił zawiesić wymiar karv na trzy lata, uznając, że sam wyrok skazujący jest dostatecznym zadośćuczynieniem moralnym.

Co do osób Goszczyńskiego i Czernego, to wobec mało katerycznych, a częściowo nawet sprzecznych zeznań świadków, wina obu nie znalazła dostatecznego potwierdzenia.

Prokurator i obrońca dyr. Oppenheima zapowiedzieli apelację.

Co się dzieje w tej Warszawie!

100 najciekawszych wydarzeń

tragicznych i komicznych z ostatnich lat w Warszawie
DLA PRZYJEMNOŚCI PRZYJACIELA.

O ile kto chciał mieć przykład wielkiej przyjaźni, mógł patrzeć na Józefa i Stefana. Obaj byli jedynakami, synami zamożnych ludzi, przeszli razem szkołę średnią uniwersytet i podchorążówkę, wciągnęli rękę w rękę, naprawdę wzorowi przyjaciele.

Rodzice jednego i drugiego byli wciąż w strachu o swoich jedynaków, chronili ich od wszelkich zbyt gwałtownych wstrząsów, a przedewszystkiem od znajomości z kobietami. Wyrosli więc na wychuchanych, trochę bladych młodzieńców i nawet podchorążówka na wpływała zbyt na ich zmienną wykład.

O kobietach nigdy nie mówili. Uznawali tę pleć za próżną i dość odrażającą pod względem fizycznym. Wogóle życie t. zw. płciowe dobre jest dla zwierząt i ludzi wulgarnych, ale kto na nie potrafi spojrzeć trzeźwym okiem, nie może nie wzdrzgnąć się ze wstrętem.

Mieli identyczne gusty, poglądy, niechęci. Postanowione było między nimi, że założą razem kancelarię adwokacką i we wspólnej pracy upłynięcie życia.

Tymczasem rodzice Józefa myśleli, że trzeba synka ożenić. Przyjaciele nie zwrócili na to nawet uwagi: ot, zwykła formalność. Żona będzie Józefowi czerwońską skarpetki i gotowała obiady, a oni, jak im się będzie podobało zrobić wspólną podróż, zostawiają ją w domu, bo co to kobiecie...

Owa narzeczona, Lusja, była ładną i miłą panią, ale, do słu bu Józef zwracał na nią akurat tyle uwagi, żeby nie uchodzić za aroganta. Po ślubie zato, a raczej po nocy poślubnej...

Stefan był poważnie zaniepokojony, nie poznawał wprost przyjaciela, który mu teraz stale śpiewał hymn na cześć Lusji.

— Wiesz, Józefie? — odezwał się raz, — daję słowo, wyglądasz, jakbyś się zakochał w swojej żonie!

— Jak Bożę kocham! — zawołał Józef, waląc się w czoło. — Masz rację, tak, jestem zakochany w Lusji.

Chwilę milczał, jakby coś medytował, wreszcie oświadczył:

— Daję słowo, Stefek, dochozę do wniosku, że i ty powinieś się ożenić.

— Broń Boże! — wykrzyknął z przestachem i wstrętem Stefan, — jeszczeby tego brakowało. Widzę, że tracę przyjaciela, niechże choć zachowam niezawisłość.

Lusja, która czuła sympatię do tego chmurnego, ale miłego nie-

przyjaciela kobiet, podała raz swemu mężowi projekt, żeby pobudzić Stefana do miłości:

— Mam cały rój przyjaciółek — mówiła, — które z wielką chęcią podejmą się tego.

Józef zapalił się do tego planu. Wkrótce powstało całe sprzysiężenie na cnotę Stefana i ten za każdym razem, kiedy przychodził do przyjaciela, zastawał, jedną lub kilka przystojnych panien, które z miejsca biegiły do szturmu.

Niestety, ten proceder spłoszył zwierzyne. Teraz Stefan, przed każdą wizytą telefonował do Józefa, kto jeszcze ma być oprócz niego.

Józef się zawziął. Tam, do licha, przecież jego przyjaciel jest chyba mężczyzną! Prędzej czy później, musi ulec wdziękowi tej, czy owej córki matki Ewy. Nie wiedząc już, co począć, zwrócił się po radę do swego teścia, który był znanym kobieciarzem. Ten wysłuchał go i orzekł:

— Niema co do niego szturmów przypuszczać przy pinoicy niewinnego flirtu. Dla takiego gościa trzeba jakiejś doświadczonej i nie za bardzo cnotliwej kobietki. Ot, co!

Józef poszedł za radą doświadczonego partjarchy i zaraz nazajutrz poszedł z przyjacielem na dancing, polecony przez teścia. Siedzieli tam kwadrans może, gdy przypadła się do nich swawolna kobietka. Józef zataił ręce. Stefan, niczego nie podejrzewając, pił jeden kieliszek za drugim, które mu przyjaciel podsuwał. Wreszcie Józef, uznawszy, że chwila nadeszła, polecił Stefana dziewczynie i ulotnił się.

Następnego dnia spotkali się po obiedzie. W trakcie rozmowy Józef nagle zapytał:

— No, jak tam było wczoraj?

Stefan nie odpowiedział i odwrócił głowę. Józef nie wiedział, że Stefan porzucił dziewczynę po jednym niezręcznym pocałunku, czując jakiś wewnętrzny niepokój.

— Eh, Stefek, Stefek, co z tobą się dzieje?

Już myślał, że chyba jego przyjaciel ma jakiś brak organiczny.

Tego wieczora, wracając z biura do domu, zastał... Stefana w objęciach swej żony, Lusji.

Józef poczerwieniał, ryknął, jak tur i rzucił się na winowajców. A Stefan, zasłaniając się, tłumaczył:

— Ależ Józciu, opamiętaj się, przecież tyś sam tego chciał... Myślałem, że ci tem zrobię przyjemność...

Jutro 45-te opowiadanie p. t. „Charakter pani Janiny“.

Lubieżny majsterek

Człowiek, którego nazwisko podobne jest do bohatera filmu „Mr. Jekyll i dr. Hyde“ — Edward Jekiel, lat 48 miał wczoraj przy drzwiach zamkniętych proces o czyn lubieżny, dokonane na osobie 11-letniej dziewczynki, Jadwigi B.

Historja rozegrała się w jednym z mieszkań przy ul. Nowo Miejskiej 19, gdzie oskarżony posiada warsztat ślusarski. Przyszła tam dziewczynka, aby odebrać sanki oddane do naprawy.

Majsterek, człowiek z niezdrowymi popędami zaprosił dziewczynkę bliżej do siebie i tam ugościł ją, niczem wasatego huzara — grzanka z wódki, dając na przekaske smakolwki.

Gdy panience wódka odebrała zdolność panowania nad sobą,

Takiego procesu jeszcze nie było!

Niezwykłą sprawę o dokonanie przemocą czynów lubieżnych na dwóch pełnoletnich mężczyznach, rozpatrywał wczoraj Sad Apelacyjny.

Na ławie oskarżonych zasiadł niejaki Marcinkowski, zamieszkały w Łodzi, pod zarzutem upijania mężczyzny i deprawacji w stanie półprzytomnym. Na Marcinkowskiego wpłynęła skarga do policji od „poszkodowanego“, który po wytrzeźwieniu uprzytomnił sobie, że cnota jego została obrażona i podał do

ba, wówczas Jekiel pozwolił sobie na brzydki czyn, który wprawdzie nie miał następstw poważniejszych, jakie mogą być ustalone przez badanie lekarskie.

Natomiast dziewczynkę poddawano ekspertyzie psychologicej i uznano ją za prawdziwą i zasługującą na wiarę.

W tym stanie rzeczy Jekiel zasiadł na ławie oskarżonych. Do winy nie przyznał się, twierdząc, że został oskarżony przez rodziców dziewczynki przez zemstę. O majsterku wiadano jednak, że jest amatorem „zielonych owoców“ i często w jego pokoiku rozlegały się piski i śmiechy dziewcząt, mające swą wymowę.

Bronił adw. Tykociński. Sad skazał Jekiela na 1 rok więzienia.

Wkrótce znalazł się i drugi „poszkodowany“. Rzecz szczególna, że obaj oni nigdy nie mieli do czynienia z kobietami.

Sąd rozstrzygnął sprawę w ciekawy sposób. Uznano, że nie możliwym jest, aby dorośli ludzie nie mogli nie reagować na czyny oskarżonego, zwłaszcza, że ręce mieli nieskrępowane. Nadto sąd wyraził powątpiewanie, aby wbrew czyjejs woli, można było wywołać podniecenie i dlatego Marcinkowskiego uniewinnił.

Kobieta oszukała legion mężczyzn

Niezwykła afera matrymonjalna

Rekord w oszukaństwie zdobyła niejaka Marta Rosenthal. Urodzona w kresowym miasteczku w Polsce, po dojeździe do lat 18-tu wyszła za mąż. W rok później ucieka i odtąd grasuje w Europie. Nieznanymi sposobami zdobywa gotówkę, bywa zawsze w eleganckim towarzystwie.

Charakterystyczne jednak, że w żadnej miejscowości nie przebywa dłużej ponad 3 miesiące. I zazwyczaj po zaginięciu Marty opinja dowiaduje się, że znany powszechnie i ceniony przemysłowiec czy lekarz padł ofiarą oszustki. Afera polegała na tem, że piękna Marta przyjmowała oświadczenia, poczem „pożyczała“ od przyszłego męża poważniejszą kwotę i tego samego dnia wyjeżdżała.

Trzeba przyznać oszustce, że ofiarom jej padali wyłącznie ludzie bogaci. Nigdy nie starała się usidłać amantów, rozporządzających małymi środkami.

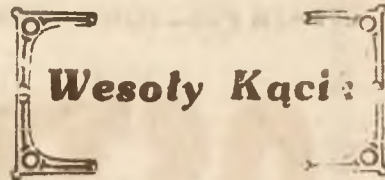
Jeśli który z nich był istotnie przystojny, piękna Marta przyjmowała go w swej... sypialni, dając go królewską nocą...

Marta grasowała po wszystkich niemal miastach Europy, wszędzie zostawiała „ślady“. Od roku bezinała szalała po całych Niemczech, oszukując kilkudziesięciu mężczyzn. Wreszcie Martę zainteresowała się policja. Szukała no jej uparcie w tym przeświadczeniu, że ostatecznie oszustka musi wpaść. I tak się stało.

Ostatnio ofiarą Marty był bogaty Holender od którego oszustka wydosłała 5.000 guldenu na przeprowadzenie rozwodu z pierwszym mężem.

Afera wkrótce potem wyszła najaw. Policja. Śledztwo. I wczoraj w Berlinie Marta została aresztowana. Nie oburzała się, nie spazmowała, lecz tylko zalotnie uśmiechała się do wywiadowcy... Arcyszlaną oddano do dyspozycji sędziego śledczego.

Oczekuje ją przykry proces w którym w charakterze świadków wystąpi około 30 oszukanych na „ożenek“ amatorów.

Wesoły Kaci

GRUBA CZY CHUDA.

Jednym mężczyznom podobają się tylko kobiety grube, innym tylko chude. Jedni żądają od kobiety szerokich bujnych bioder, inni wysmukłej linii.

Czem się to tłumaczy?

Tajemnicę męskich upodobań wyjaśniła mi częściowo podsluchana na ulicy rozmowa dwóch jegomościów. Obserwowali właśnie dwie idące chodnikiem niewiasty, z których jedna kręciła zalotnie bujnie rozwiniętymi biodrami, druga nie kręciła, bo wogóle bioder prawie wcale nie miała.

— Fajna kobietka ta biodra sta! — westchnął jeden z panów. — Życie i nie umierać przy takich biodrach.

— Wolę tę chudą — oświadczył drugi.

— Co? Tę bez bioder? Tyka nie kobieta! Co ty w niej widzisz?

— A co widzisz w tej drugiej? Biodra wielkie, że ich objąć nie można. Rąk ci nie starczy.

— Takie biodra, choćby do potowy objąć, też satysfakcja.

— Gadaj co chcesz, wolę chudą. Chuda żona lepiej się kalkuluje. Jak siada, krzesel nie łamie, wszędzie się zmieści i grunt — mało jej.

— Frajer jesteś! Zje ci trochę więcej, ale zaraz ci obliczę, że to taniej wypada. Weźmiesz na przykład żonę chudą. Waży 50 kilo i zje za dwa złote. To ciężko kosztuje 4 grosze. A gruba będzie ważyć 100 kilo i zje za trzy złote. I tylko trzy grosze na kilogram wypada. Uważasz? Grosz zarabiasz na kilogramie. A poza tem, trza ci wiedzieć, że im kobieta grubsza, tem ma serce lepsze. Bo tłuszcz ją rozleniwia i nie ma siły się złościć, ani wrzeszczeć. I łagodna jest jak anioł.

— Niech sobie będzie anioł, a ja wolę chudą żonę. Elegancki mężczyzna z grubą się nie ożeni.

— Dlaczego?

— Chuda pół dnia na kolanach ci będzie siedziała i kantu na spodniach nie zgniecie. A po grubej ciągle musisz prasować.

Prócz tego gruba, jak gdzie wlezie, to dla ciebie już miejsca niema. W łóżku musisz spać na kancie, w dorożce siedzieć „półgębkiem“, w kinie półtora krzesła zajmuje. Co dużo gadać! Żona to bagaż. A bagaż im lżejszy, tem lepszy.

Napoleon Sadek.

„JEDEN Z TYSIĄCA WALECZNYCH“

Znaczenie podoficera w wojsku za równo podczas pokoju, jak i podczas wojny polega na roli pełnej poświęcenia pracy twardej i bezrozlego su i rzadko zrozumiana przez społeczeństwo. Warto więc wejrzeć w życie tych skromnych bohaterów, co ułatwi słuchaczom odczyt p. t. „Jeden z tysiąca walecznych“, ppłk. Romana Umiastowskiego, który zabierze głos przed mikrofonem dziś o godz. 16.40.

ŚLADAMI PRZESTĘPCÓW

Grafolog — wróg przestępców

Zbrodniarze i oszuści nazywają grafologów czarodziejami

(m. g.-a) Grafolog! Skromna postać takiego eksperta urasta w czasie rozpraw sądowych do niebywałych rozmiarów. Niezły to raz komplet sędziacy nie mogą na podstawie dostarczonego materiału oskarżycielskiego uznać winę podsądnego, za punkt wyjścia bierze suche, a jakże treściwe i... dramatyczne orzeczenie grafologa.

Dopiero dzieki grafologowi niejasności w śledztwie nabiera ją blasku i oskarżony, dotąd zachwale wyrzekający się winy, biednie i drzy. Wie, że skromny grafolog czyta w papierach jak w jego duszy, odrzuca nieczem plewy balast słów, a ustala na podstawie zakreślasów, hieroglifów — niewątpliwą winę oskarżonego.

Przestępcy boją się grafologa bardziej niż... sądu. Zdają sobie bowiem sprawę, że jest to czło wiek, dla którego nie ma tajemnic...

Istnieje poważny zastęp grafologów, którzy z jednego słowa, skreślonego niebacznie przez przestępcę z ogromną łatwością oceniają jego charakter, sposób bycia, ważniejsze momenty w życiu i t. d. Czyna to z taką swobodą jakby odczytywali receptę lekarską.

Obawa przed grafologami powoduje, że przestępcy walczą z nimi zupełnie tak samo, jak z policją. Znałe są wypadki kilku zabójstw w St. Zjednoczonych, gdzie ofiarami padli grafologowie. Jest to bezspornym do wiedem, że w ostatnich latach, dzięki postępowi nauki grafologowie zajęli poczesne miejsce i w większości wypadków mamy do zawdzięczenia, że wzięły akt oskarżenia nabiera mocy, przed którą zazwyczaj ugina się rogata dusza przestępcy.

Praca grafologów jest bardzo trudna i wymagająca poza koniecznymi umiejętnościami fachowymi, benedyktyńskiej cierpliwości. Najczęściej bowiem grafolog musi z świstka papieru, na którym skreślono parę

słów, względnie jeden wyraz odczytać to wszystko czego normalny człowiek nie dojrzy nawet pod kilku mikroskopami.

Grafologowie posiadają specjalne laboratoria, zaopatrzone w odpowiednie urządzenia, przypominające średniowieczne kamery znachorów czy czarownic.

Oczywiście, że teren i sposób działania jest... trochę odmienny, ale zapytajmy, co sądzi o grafologu — rutynowany przestępca, a usłyszymy:

— Niech go kule biją. To czarownik.

Istotnie. Tak jest. Grafolog, odczytujący z jednego słowa, — niemal całe życie przestępcy, musi urosnąć do roli czarodzieja, tem bardziej, że nie wszyscy są wtajemniczeni w systemie jego pracy.

Ostatnio na forum życia publicznego wysunęła się osoba grafologa, w związku z słynnymi aferami Saszy Stawskie-

go, który potrafił tak zrećnie prowadzić rozległe interesy, że naraził na olbrzymie straty setki osób. Tajemnicę tych „interesów“ wyświecił niewątpliwie wybitny grafolog krakowianin Rafał Szerman, którego do współpracy zaprosiła policja paryska. Rafał Szerman, niewielki, niepozorny człowiek, przypomina olbrzyma, gdy staje przed pulpitem dla świadków i poczyna cichym głosem przedstawiać faktyczny stan rzeczy, wypływający z przeprowadzonych doświadczeń. Ten los nie oczekuje Stawskiego. Odszedł z tego świata, ponoć zamordowany przez policję i nie danemu będzie usłyszeć strasznego oskarżenia grafologa. Ale bądźmy pewni, że gdyby zasiadł na ławie oskarżonych, on, wielki i genialny oszust, ułaski się skromnej osoby grafologa. Bo dia grafologa, w dobie XX-go wieku, nie ma tajemnic.

Listy mordercy do... policji

(Staw.) Jak już donosiliśmy, przed kilku dniami została zamordowana na Rivierze, w starożytnym zameczku, bogata Angielka, Hunt. Krytycznego dnia znaleziono zwłoki mrs. Hunt w pokoju przy łóżku, a ślady wskazywały, że poza morderstwem dokonano rabunku.

Energja, z jaką policja przystąpiła do pracy śledczej pozwalała przypuszczać, że sprawca zostanie schwytany. Niestety policja stanęła przed zagadką, której rozwiązanie było ponad jej siły.

A rezultat? Sprawę „narazie“ odłożono na bok, bo życie dostarczyło innych zbrodni i oszustw.

I oto zupełnie niespodziewanie morderstwo Angielki znów stało się tematem dnia. Mianowicie do policji nadesłano anonim, w którym nieznany autor dokładnie opisuje sposób dokonania morderstwa i kpi w żywe oczy z policji!

List podpisany był tajemniczymi znakami, ale w dopisku autor podał, że jest... sprawcą zbrodni.

Policja naogół nie jest pochopna w przyjmowaniu z dobrą wia-

ramą anonimów. Odrzucono więc z pogardą i wspomniany list.

Ale już w dwa dni później nieznany korespondent w obszernym liście tak drobiazgowo opisał przebieg zabójstwa, określił tak drobne szczegóły, że gdy je skonfrontowano, policja była zdumiona.

Nie ulegało wątpliwości, że autor świetnie orientuje się w zagadkowej sprawie i on jeden jest powołany do wyświecenia zbrodni.

Ale jak go schwycić? Zbrodniarz listy swoje pisze na maszynie, przysyła je pocztą pneumatyczną, ale nie zamierza podać swego... adresu. Drwi tylko z policji, wykazując jej słabość, brak inicjatywy i t. d.

W gmachu policji paryskiej wybitniejsi urzędnicy chodzą z opuszczonymi głowami. Wstyd ich ogarnął na myśl, że jeden człowiek drwi sobie z nich, ludzi doświadczonych, rozporządzających nowoczesnymi środkami w walce z przestępcami i t. d. Co robić? Tymczasem tajemniczy autor stale pisze listy, wyśmiewa najwybitniejszych wywiadowców, radząc im, by zostali... pastuchami. Uważa, że policja nigdy nie potrafi wykryć jakiegokolwiek przestępstwa bez udziału... zainteresowanego!

Policja wścieka się, ale jest... bezsilna. Musi codziennie czytać całe litanje wymysłów, kpin. Nie ma rady. Musi czekać na przypadek, by przestępca wpadł...

Klasyfikacja więźniów

Jak się dowiadujemy, we wszystkich więzieniach polskich zostały ukończone już badania kryminalno-biologiczne więźniów, które postuluje jako wytyczne należyte segregacji wielkiej armii przestępczej, dochodzącej ostatnio do 50 tysięcy.

Badaniom poddani zostali więźniowie, których wyrok kończył się najwcześniej 1 stycznia 1935 r.

W obecnej chwili wypełnione kwestionariusze napływają do biura Komisji badań, mieszczącego się przy ul. Długiej 52, która w dniu 15 stycznia r. b. podejmuje swą działalność, mającą stanowić nowy etap w reorganizacji walki ze wzmagającą się przestępczością.

Zdemaskowanie „króla“ żebraków

(mlecz.) Na terenie Nowego Jorku grasował od kilkunastu lat zawodowy żebrak, niejaki Oliver Kings, znany z licznych procesów sądowych. Kings zjawił się w Nowym Jorku przed laty i dzięki niepospolitym zdolnościom od razu zdobył mir wśród bandy zawodowych żebraków. Stanął na ich czele i odtąd wielomilionowe miało jakim jest Nowy Jork, poprosi do zalane było zastępami żebraków.

Mało tego. Zebracy, jak później ustalono, stanowili świetnie zorganizowaną szajkę złodziejską, której działalność była zakrojona na szeroką skalę.

Banda posiadała elegancko urządzone meliny, gdzie bractwo schodziło się na „konferencje“ i wysłuchiwało instrukcji „króla“. Kings trzymał krótko swych towarzyszy. Musieli oni zdawać dok-

ładne raporty z przebiegu swej całodzienniej pracy i gdy tylko powstawała drobna wątpliwość, wówczas Kings pokazywał co potrafi.

Miał do pomocy kilkunastu drabów, ślepo mu oddanych, gotowych w każdej chwili nawet do popełnienia zabójstwa. Ci to kamraci na dany przez „króla“ znak rzucali się niczym sępy na ofiarę i wtedy rozgrywały się w melinie nieludzkie sceny. Zebracy bali się więc swego szefa to też rzadko notowano wypadki nieposłuszeństwa.

Przy tak doskonale „zgranym“ zespole nie dziwi, że Kings szybko dorobił się majątku. Inna sprawa, że swych kamratów nie krzywdził, trzymając się pod tym względem surowych zasad przyjętych w świecie przestępczym.

Często Kings wysyłał poszczególne grupy żebraków na wyprawę. Nie było wypadku, by ekspedycja wróciła bez łupu. Coprawda zdarzało się, że niektórzy wpadali w ręce policji, ale wówczas Kings angażował najlepszych adwokatów, wykazując duże zainteresowanie dla niedoli kamrata.

I tak mijają lata. Kings bogacił się, zdobywając poza tem rozgłos niebywały. Policja niejednokrotnie urządzała wyprawy na Kingsa, ale zazwyczaj bez skutku.

Dopiero przed kilku dniami przypadek zrzucił, że jeden z wywiadowców poznał na ulicy Kingsa. Przy pomocy zaalarmowanych policjantów Kingsa schwytano. Skuto go w kajdany i odstawiono do więzienia. Obecnie policja wylapuje kamratów Kingsa.

EMOE

Niesamowite zdarzenia na Woli

Gdy dziś stały mieszkańiec śródmieścia Warszawy zapędził się na Wole, ogarnia go podziw. Na miejscu starych, odrapanych, parterowych chałup, powstały okazałe gmachy, ulicami pędzą tramwaje, taksówki i dorożki. Życie płynie dziś na Woli wartkim pędem.

Gdy jednak cofniemy się myślami wstecz o niewiele lat, gdy panował ucisk zaborczy, sytuacja na Woli przedstawiała się zgoła inaczej, a ściślej mówiąc tragicznie. W czasie ubiegłych świąt przypadek zrzucił, że pojechałem na Wole. Gdy tramwaj zatrzymał się w pobliżu miejsca gdzie przed dziesiątkami lat bohaterstwo bronił się generał Sowiński, ogarnęły mnie wspomnienia z lat chłopięcych, gdy zamieszkiwałem na Woli.

Jeszcze wtedy tak zwane „rozdzieli wojskie“ oddziały stoli-

cę od Woli, na której grasowały najgorsze szumowiny. Widocznie i teren i warunki świetnie nadawały się do krwawych awantur i rabunków.

W owym to czasie wiele hałaśsu narobiła sprawa spalenia żywcem znanej „dziewicy“, zwaną popularnie „piękną Heleną“. Pewnego dnia, na dwa lata przed wybuchem wojny światowej, na cmentarzu prawosławnym ukazały się kłęby dymu. Gdy na alarm służby cmentarnej przybyła policja okazało się, że płonie... ciało kobiety. Uratowano je od zupełnego zwęglenia, ale lekarz stwierdził śmierć. Sprawców spalenia kobiety nie schwytano, ale jak wykazało późniejsze dochodzenie policja pozostała w kontakcie z bandytami!

Nazajutrz, nim mieszkańcy Woli zdążyli ochłonąć z dopiero

co przeżytych wrażeń, dokonano krwawego napadu na znanego przemysłowca p. J. G.

Późnym wieczorem, gdy przemysłowiec wracał do domu podszedł doń dwóch drabów, z których jeden błagalnym głosem poprosił o jałmużnę. P. G. zorientował się w sytuacji i zaproponował „zebrakom“, że udzieli im jałmużny w domu, który znajduje się w pobliżu. Wówczas jeden z żebraków krzyknął: „Wacek nie cackaj się z nim“.

Nim przemysłowiec zorientował się otrzymał potężny cios w kapelusze. Sztwy melonik osunął się głęboko na czoło. Po chwili jeden z drabów oddalił się. Drugi chwycił tymczasem przemysłowca wpół i razem z nim zwałił się do głębokiego rowu.

Rozgorzała zacięta walka. P. G. zdołał oprzytomnieć, a że zaliczał się do rzędu silnych, zdołał wydobyć się z matni. Nim jednak powstał, drab dźgnął go jakimś narzędziem. Przemysłowiec jęknął i padł nieprzytomny. Rabuś wyrwał ofierze portfel i zbiegł.

Odzyskawszy przytomność przemysłowiec z trudem zawlekl się do domu. Tu dopiero stwierdził, że silnie krwawi. Zdjął futro, szal, marynarkę, kamizelkę, koszulę i wtedy na piersi ukazała się głęboka rana. Właściwie było tam pięć ran zadanych narzędziem przypominającym... wi delec!

Nie budząc nikogo, obmył ranę, poczem obawiając się, że ewentualnie bandyci mogą urządzić najście na mieszkanie, przy szykował rewolwer. Podczas manipulacji rozległ się wystrzał.

Po chwili straszny krzyk rozdarł ciszę pokoju. Huk wystrzału obudził domowników. W kilka minut później stwierdzono, iż kuła ugodziła śpiącego synka przemysłowca, 8-letniego Adzia, zabijając go na miejscu. Rozpacz rodziców była straszna.

Rankiem dnia następnego zaalarmowano policję. Oczywiście, że „naczelnik“ otrzymał grubą łanówkę...

W kilka godzin po rozpoczęciu śledztwa gruchnęła po Woli wieść o zuchwałym napadzie na kasjera fabryki wyrobów celulozowych. Łupem bandytów padło

kilkanaście tysięcy rubli. Pieniądze te były przeznaczone na wypłatę dla robotników. I znów policja przystąpiła do „pracy“. Trwała ona tak długo, dopóki za notowano nowy występ bandytów. Tym razem ofiarą tajemniczych przestępców padła starszka, którą pobito do utraty przytomności i zrabowano... 50 kopiejek!

Ostatecznie policja zorganizowała obławę na terenie cmentarza prawosławnego, gdzie, jak było wiadomem, mieściła się melina zbirów.

Doszło do spotkania. Rozegrała się krwawa walka w czasie której postrzelono dwóch bandytów. Ze strony policji zginął jeden stójkowy. Aresztowano wówczas 6-ciu bandytów, a między nimi... rewierowego, znanego z gnębienia ludności miejscowej. Było to oczywistym dowodem „współpracy“ bandytów z policją.

Na tem zakończył się niesamowity krąg zdarzeń, które musiały przeżyć ludność Woli. Dziś Wola jest nie do poznania. Nad spokojem i bezpieczeństwem mieszkańców czuwa polska policja!

PAMIĘTNIK SŁUŻĄCEJ

SPOWIEDŹ PIĘKNEJ DZIEWCZYNY RZUCONEJ POMIĘDZY BESTIE LUDZKIE

Tego było za wiele!
Powiedziała ostro hrabiemu:
— Jeśli pan hrabia natychmiast nie wyjdzie stąd i nie uspokoi się, prędzej wyskoczę oknem, niż pozwolę się dotknąć!

Jakby mu amory ręką odjął!
Uspokoił się zaraz, odsunął się od łóżka i zaczął mnie przepraszać:

— Nie gniewaj się na mnie! Ale poprośtu upajasz sobą! Człowiek przy tobie robi się nieprzytomny i robi głupstwa! Wybacz mi! To się już więcej nie powtórzy! Puść to w niepamięć!

— Nie gniewasz się już na mnie?
Stał po drugiej stronie stołu, zdała ode mnie.
Miał taką proszącą minę, że mu darowałam, powiedziałem tylko:

— Ale niech pan hrabia nie zachowuje się nigdy więcej, jak prosty, źle wychowany człowiek, dobrze?
— Ależ przysięgam ci!

Rozmawialiśmy jeszcze krótko i pożegnał się ze mną. Pozwolił mi pocałować się w rękę.
Zamknęłam się dobrze i położyłam się spać.

Wstałam dziś wcześnie, że jeszcze było zupełnie ciemno i chciałam przedewszystkiem napisać list do Jerzego.

Mordowałam się tym listem aż do południa do samego przyścia hrabiego.

Nie szło mi jakoś z tym listem.
Tak trudno dobrać słowa, żeby powiedziały to, co człowiek ma na sercu.

Może nie tylko ja, ale chyba nikt nie potrafi znaleźć takich słów, żeby mogły one pokazać, jak na dłoni, całe moje serce Jerzemu, całą moją duszę, by się przekonał, że nie ma racji, odtrącając mnie od siebie, odtrącając mnie od dziecka!

Co napisałam kartkę, to darłam.
Wszystko, cokolwiek napisałam, to było zupełnie co innego, niż chciałam napisać.

Tak się tem zmordowałam, że wreszcie dałam spokój. Przyszedł zresztą hrabia i znów się dopytywał, czy już się zdecydowałam.

— POCO to odwlekać, moje dziecko? POCO przedurzać tę tufaczkę po hotelach?! Już nawet rano upatry-

łem dla ciebie mieszkanek! Gdybyś go zobaczyła, byłabyś zachwycona. Już nawet wiem, jak je umeblować! To będzie całkiem ładne! Bardzo lubię ładne meble i znam się na tym! Wierz mi! Jak ja ci umebluję mieszkanie, możesz najbardziej wybrednych gości zaprosić i nikt nie znajdzie choćby drobiazgu, któryby można zganić!

Słuchałam jednym uchem tego wszystkiego, bo myślałam o liście do Jerzego, co i jak mu napisać.

Muszę się przyznać przed tobą, mój pamiętniczku, że bardzo dużo straciłam serca do Jerzego, kiedy mi hrabia otworzył oczy na jego postępowanie. Ale... kiedy sobie przypomnę nasze szczęśliwe chwile, które spędziłyśmy razem, choć tych chwil nie było tak dużo, a więcej było przykrych i bolesnych, to coś tam kluje mnie w sercu...

Przypominam też sobie, jak to Jerzy porwał z przedpokoju Lusinka i zabrał go do pokoju i drzwi za sobą zatrzasknął, żebym nawet głosu swego dziecka nie słyszała, żeby dziecko nie usłyszało głosu matki, to robi mi się tak gorzko na duszy, a ręce aż się zaciskają z bólu, czy z gniewu...

Hrabia siedział dość długo, a pragnęłam, żeby sobie poszedł jak najprędzej, bo raz już wreszcie chciałam napisać list do Jerzego.

To też jak tylko wyszedł, zaraz znów siadłam do pisania.

Pisałam i pisałam i znów darłam.
Postanowiłam w końcu, że niema co się rozpisywać! Właśnie napiszę krótko.

I napisałam mu tak:

„Kochany Jerzy! Ostatni raz błagam cię, żebyś mi pozwolił przemówić do siebie i wytłumaczyć się. Jestem niewinna i chcę cię przekonać, że się mylisz, a swoją omyłką krzywdisz mnie ciężko! W dodatku odbierasz mi, matko, dziecko, a dziecku matkę! Zastanów się! List ten posyłam przez posłańca, bo obawiam się, że wyjedziesz zanim poczta ci go doręczy. Przez tego posłańca daj mi odpowiedź. Jeśli i teraz nie będziesz chciał ze mną się zobaczyć i nie pozwolisz się usprawiedliwić, między nami będzie wszystko skończone. Wymażę cię ze swego serca, które cię tak gorąco kochało i kocha. A przysięgam ci, że zrobię wszystko,

żeby dziecko odzyskać, bo ono jest moje, choć ty jesteś ojcem! Ale to ja nosiłam je pod swoim sercem, to ja je wykarmiłam i ja mam do niego prawo! Oczekuję twojej odpowiedzi, kochająca cię Tola”.

Zaraz poprosiłam w hotelu, żeby ten list zanieśli i przynieśli odpowiedź.

I teraz czekam.
Czekam i serce bije mi tak niespokojnie...
Może Jerzy przyjdzie? Może przyprowadzi ze sobą Lusinka?

Jeśli tak zrobi, zapomnę wszystkie krzywdy, które mi wyrządził! Przebaczę mu to, że trzymał mnie pod drzwiami, jak psa-przybłądę, którego nawet za próg wpuścić się nie chce! Wszystko mu przebaczę i będę go kochała jak dawniej i nie nie zrobię, o czymby nie wiedział, nic nie będę ukrywała!

Przyjdź, Jerzy! Ja kocham cię jeszcze i tęsknię za tobą! Zapomnę o wszystkim złem! Zapomnę naprawdę! Przyprowadź tylko ze sobą naszego drogiego synka, naszą kochaną kruszynkę, której tak dawno już nie widziałam, za którą mi tak bardzo tęskno, że aż mi się serce kraje i same łzy ciekną mi z oczu.

A jeśli Jerzy przyjdzie sam?
Niech tam! Niech przyjdzie sam! Wiem, że go przekonam, byle mi tylko pozwolił choć słowo powiedzieć! Przecież ja jestem niewinna!

A jeśli nie przyjdzie wcale?
Jeśli będzie taki zawzięty, taki bez serca?!

Właśnie najlepiej przekonam się teraz, czy kocha mnie, czy ma dobre serce!
Jeszcze my się później spotkamy. Będę się o to starała! I wtedy zobaczymy!

Przekonasz się wtedy, Jerzy, że źle zrobiłeś! Ja nie będę żalowała na pewno! Byłam miała przy sobie Lusinka, byłam go wychowała, wykształciła, żeby nie był zależny od nikogo, żeby sam potrafił dać radę na tym podłym świecie!

Przed chwilą słyszałam kroki na korytarzu. Aż mi serce bić przestało na chwilę. Myślałam, że to idzie ktoś do mnie: albo z odpowiedzią, albo może Jerzy...

Ktoś poszedł dalej!
Już się doczekać nie mogę!..

Dalszy ciąg nastąpi.

ZDRADZONY MĄŻ

Csnute na prawdziwym zdarzeniu wstrząsające dzieje niewierności małżeńskiej

Dyrektor banku Józef Radecki dostał list anonimowy, że jego piękna żona Irena go zdradza. W liście podany był dokładny adres mieszkania, gdzie to się odbywa. Nie chciało mu się to w głowie pomieścić, tak święcie wierzył w wierność żony. A jednak poszedł pod wskazany adres. Było to parterowe mieszkanie, którego okna wychodziły na ogródek. Dorozczyni powiedziała mu, że spotyka się tu bogaty hrabia z piękną kobietą. Opis zgadzał się z powierzchownością Ireny. Radecki poszedł do ogródka i wszedł przez okno do pokoju. Tam schował się za parawan.

Wkrótce weszła do tego pokoju Irena, a z nią jej kochanek Ryszard hrabia Berycz - Lurska. Wśród pocałunków i pieszczot Irena zwierzała się Ryszardowi, że Radecki coś podejrzewa. Z dalszego ciągu rozmowy wynikało, że młodsza córka Ireny — Rysia jest córką... hrabiego Ryszarda.

Tego nowego straszliwego ciosu Radecki zupełnie się nie spodziewał.

A więc z dwóch córeczek, które otaczał jednakową miłością, jedna nie była jego!..

Teraz dopiero przypominał sobie pewne drobiazgi, do których dawniej nie przywiązywał wagi.

Było to jakie dwa i pół lat temu. Był wtedy sześć tygodni na ćwiczeniach wojskowych. Później ojciec zachorował, pojechał więc do niego na wieś, wreszcie miał urlop, słowem, nie było go w domu przez trzy miesiące.

Irena nie przyjechała na wieś pod pozorem jakichś niedomagań. Gdy nalegał później, żona oświadczyła mu po paru miesiącach, że zostanie matką po raz drugi. Trochę się zdziwił, bo z obliczeń niebardzo to wypadło. Ale ostatecznie wykluczone nie było...

Wszystko to teraz oślepiło go swoim blaskiem, stając się najzupełniej jasne.

Ta malutka i już taka słiczna Rysia była więc dzieckiem grzechu, owocem zdrady małżeńskiej swej matki!..

Krysia była jego, Rysia — tamtego!..

I ta grzeszna miłość trwała więc już jakie trzy lata..

Od trzech lat żona, żona, w którą wierzył, jak w Boga — zdradzała go haniebnie!

Czyli, że jej życie było nieprzerwanym fałszem kłamstw!..

A jego życie ciągle omamianiem!..
Oparł się o ścianę swej kryjówki. Był zdruzgotany. Nie słuchał już nawet słów kochanków.

Błagalne i pieszczotliwe słowa hrabiego, tulącego w ramionach Irenę, były mu już zupełnie obojętne.

Tymczasem Irena wstała...
Chciała koniecznie już iść.

Na jego nalegania odpowiadała, szepcząc błagalnie:

— Nie, nie!.. Puść mnie!.. Okropnie się boję!.. Umieram ze strachu!.. A co jeżeli nas szpieguje, albo coś gorsza przyłapie nas?.. Nie znasz go: zabiłby nas oboje!!!

Tu hrabia wybuchnął:

— Ha, więc tem bardziej należy uczynić to, co ci oddawna mówiłem!..

— Porzucić go?

— Ależ tak i to niezwłocznie! Bo przecież doprawdy nasz tryb życia staje się zupełnie nieznośny... To trudno, ja bez ciebie obejść nie mogę się zupełnie... Kocham cię, jak szaleniec, jak warjat... Ta konieczność dzielenia się tobą z tym człowiekiem doprowadza mnie do obłędnej rozpacz... Poza tem domagam się mojego dziecka... Co mam z tego, że je czasem mogę oglądać zdaleka, kiedy mi nie wolno powiedzieć, że je kocham, że jest moje, że jest mi wspomnieniem najrozkoszniejszych chwil w życiu... Nie, to mi nie wystarcza. Chce was obie mieć przy sobie, zawsze, nieustannie, bez przerwy dla siebie i tylko dla siebie... Jesteście obie moją jedyną radością, jedynym moim szczęściem na świecie... Iruś, jesteś tak zachwycająco piękna!.. Słyszysz? Ja już jestem bliski obłąkania!.. Jeżeli nie zgodzisz się, to ja... ja już nie wiem, co zrobić, ale to będzie skandal, jakaś wielka awantura, że aż gazety będą o tem pisały!!!

Odpowiedziała mu:

— Zrozumie... ja nie mogę... Toż to byłoby szalenie!.. A co zrobisz z Rysią? Myślisz, że mogłabym się z nią rozstać? Nigdy w życiu! To moje ciało, moja krew! Nie oddam żadnej z mych córek za nic. A ty sam

przecież nie chciałbyś, abym była nieszczęśliwa... Mogłam ostatecznie zgrzeszyć z tobą!..

Tu urwała na chwilę, a Radeckiemu ścisnęło się serce, zwłaszcza, gdy po chwili dodała:

— ...i nie wypieram się tego... Owszem, i chyba nawet nie zdolał tego zaniechać, bo twoje pieszczoty to moje największe szczęście... bo kocham cię, uwielbiam, ubóstwiam i życie oddałabym za ciebie... Ale wiedz, że jestem matką, przedewszystkiem matką i powiem ci więcej... Choć jesteś, Rysienku, całym moim życiem i jedyną w życiu miłością, to gdyby przyszło wybierać między tobą a córeczkami, nie zawahałabym się!..

— Co? Wyrzekłabyś się raczej mnie?

— Czy cię to dziwi?

Odparł zmieszany:

— Bo ja wiem? Może i masz słusność. Ale w takim razie, cóż począć?

Gdyby w owej chwili wzrok Ireny mógł przeniknąć parawan i ujrzeć... męża stojącego tuż i opierającego się o mur... z pewnością zemdlaby ze strachu!..

A zresztą, gdyby go ujrziała nawet i w domu w takim stanie — przeraziłaby się straszliwie. Oczy miały nablegnie krwią, włosy zwichrzone, twarz straszliwie wykrzywiona, ręce, żąglęte, jak szpony sępa czy krogulca!..

Nie dziwnego: gdy tak nagle spada na człowieka, grom z jasnego nieba, obracający w perzynę wszystkie jego nadzieje, plugawiący cześć, brukający miłość ku żonie i dzieciom, druzgocący wszystkie najpiękniejsze nadzieje, całe życie!..

Przeszywała mu teraz mózg, jak zatruta strzała, jedna jeszcze tylko straszliwa myśl o zemście, zemście najokrutniejszej!..

U niego, człowieka, dotychczas tak dalekiego od skrzywdzenia kogokolwiek, migotały myśli, graniczące z zbrodnią. I właśnie tylko dlatego nieludzkim wysiłkiem panował nad sobą, żeby wszystko wysłuchać do końca!..

Dalszy ciąg nastąpi.

Pełna tabela loterii

28-ej klasowej Loterii Państwowej

ślódmy dzień ciągnięcia czwartej klasy

Główne wygrane

DO PRZERWY

20.000 zł. na n-ry: 20649,
 10.000 zł. na n-ry: 52113 115335,
 5.000 zł. na n-ry: 7214 41281 100282
 133198 136565 156255,
 2.000 zł. na n-ry: 21197 28617 29433
 30268 38005 45227 52025 55001 57939
 66457 72840 82647 131149 143351
 147093 162599 163942 164056 167831
 1.000 zł. na n-ry: 13108 152252 18948
 24031 26579 27783 31165 33812 36635
 46110 57939 63832 65009 65070 67223
 70980 77343 96328 102306 110851
 111747 121258 126072 129228 143427
 145578 146578 159559.

PO PRZERWIE

15.000 zł. na n-ry: 154173
 10.000 zł. na n-ry: 118047 132947
 5.000 zł. na n-ry: 51332 52245
 151156
 2.000 zł. na n-ry: 3347 6182 6833
 12643 22942 23045 33831 33919 43506
 65118 65596 69298 69243 72727 79366
 79447 108753 113112 117373 125519
 155172
 1.000 zł. na n-ry: 5183 14023 14973
 20108 41648 39256 60817 61826 63340
 64139 72647 77115 95770 100324
 102982 107845 126483 127658 123648
 129633 130133 130927 136368 137479
 142990 149219 151871 154019 161205
 162617 164088 169617.

Stawki

DO PRZERWY

162 243 97 414 43 574 701 88 852
 1068 203 319 454 65 527 71 632 953
 2.117 379 81 83 461 628 77 87 722 3078
 100 245 353 698 764 883 970 77 4342
 15 96 474 5040 51 230 302 476 519 767
 89 839 918 6013 40 205 46 359 612 38
 81 748 912 7043 117 90 237 42 439 512
 87 802 27 83 250 427 83 515 37 91 675
 722 339220 392 542 66 611 35 94 704
 811 92 967
 10108 270 403 58 527 58 607 27 997
 11078 217 400 522 28 84 877 989 12023
 38 39 300 489 501 69 737 93 907 17
 13013 26 324 514 31 32 798 827 983
 14040 70 144 347 469 539 604 31 86
 929 87 15188 295 399 485 552 85 606
 66 62 85 732 16107 34 64 404 17 8 27
 49 82 507 31 62 693 708 65 858 9 2 29
 17043 117 34 69 76 275 370 427 48 9
 574 699 799 849 901 18045 416 24 761
 49072 163 557 64 89 708 835 94 95
 20052 194 423 69 98 683 937 53
 21008 31 122 43 88 479 565 607 801
 929 68 22066 140 306 90 490 536 617
 64 730 801 984 23100 7 270 387 69 92
 441 566 69 789 874 85 24048 97 197
 356 473 529 41 657 88 774 25200 62 76
 338 85 660 776 828 91 943 26074 353
 565 93 691 5 762 81 97 983 27096 249
 327 91 479 556 97 608 93 98 133 60
 72 5 7 808 56 925 69 75 28193 295 466
 705 981 29034 41 56 254 398 458 502
 672 752 61 924 47 52 95
 30118 219 316 18 52-5 444 526 47-85
 647 837 78 962 31230 55 385 478 539
 798 891 32042 206 65 332 435 516 638
 63 783 33049 102 65 74 204 19 354 417
 61 568 87 719 848 56 934 34129 234 85
 289 418 25 611 33 62 709 38 874 968
 35247 63 351 81 99 448 509 39 50 76
 754 899 922 36073 243 313 549 649
 61 37011 19 102 414 338 83 504 22 657
 766 85 960 38018 179 217 56 304 79
 521 811 3 901 27 39030 43 72 121 77
 211 553 628 719 58 923 85
 40033 236 560 626 49 64 9 722 869
 973 96 41279 44 65 63 752 915 35 94
 42340 438 503 652 900 13 43016 64 7
 144 242 355 558 600 17 719 812 97 982
 44029 35 40 62 230 61 319 504 88 727
 813 74 907 75 98 45071 99 257 75 302
 464 69 827 32 45205 497 558 60 88 635
 47061 88 235 417 46 515 21 88 651 83
 952 48054 118 69 91 548 603 780 889
 987 49354 467 513 898
 50030 59 86 254 308 31 56 70 402 25
 633 81 711 55 857 976 79 51091 14 175
 261 442 527 798 903 5282 312 72 92
 568 671 759 908 58 65 70 53235 398 402
 34 707 849 907 16 54050 131 560 670 88
 749 87 827 66 84 951 55229 346 414 545
 28 95 610 23 56067 261 305 417 57041
 40 78 93 166 472 560 677 8720 44 59
 810 96 58045 66 617 21 79 727 57025
 110 61 257 96 309 42 408 19 658 66 78
 83

DO PRZERWY

60234 405 630 87 722 96 802 27 912
 35 61099 257 80 316 775 993-62007 23
 71 195 302 510 677 721 67 83 876 93
 921 9 55 92 63017 408 596 647 732 821
 37 83 907 26 50 64474 82 650 728 70
 930 65293 139 519 97 167 90 811 4 5
 987 66018 81 278 419 43 503 672 81
 733 824 56 82 930 36 67018 21 133 234
 49 98 563 68220 319 40 490 96 5 15 16
 659 73 938 69027 243 353 442 527 763
 83 861 74 932 77
 70020 97 157 274 531 55 846 71145
 814 55 513 614 715 38 72051 147 233
 42 408 95 516 820 59 939 86 9 73024
 256 637 827 88 7435 45 861-95 909 68
 75238 370 471 5 15 611 64 94 793 952
 76 56 321 36 84 544 70 670 77121 24
 96 376 83 54 79 522 194 742 888 964
 7801 120 118 319 588 706 79497 650
 91 741 49 94 95
 80061 351 405 24 641 785 81000 50
 184 435 645 99 776 82005 89 349 64

588 799 83053 287 508 649 967 74
 84065 80 130 47 52 253 328 79 438 47
 662 700 27 880 87 85025 258 346 508
 673 798 856 995 86172 80 206 322 69
 429 512 793 907 87058 73 203 303 404
 19 83 8 715 86 88000 40 50 161 85 365
 514 55 603 34 722 35 80 86 864 936 97
 89011 24 80 294 95 417 609 75 273
 90133 41 203 570 626 56 845 91098
 149 52 366 75 466 80 522 712 825 99
 952 92038 44 331 87 503 64 647 763
 903 36 76 93351 56 86 437 60 506 20 52
 79 635 90 707 76 862 86 986 94032 78
 83 94 360 92 4 76 764 806 19 32 95002
 61 208 375 92 405 95 554 673 813 18
 010 76 96086 302 47 70 489 46 572 809
 58 78 908 26 7 974 4 324 51 480 57 84
 579 98907 36 41 87 287 357 472 528
 623 814 99277 322 614 64 72 77 723 852
 100048 113 372 636 94 768 70 836 930
 63 101053 179 224 63 862 70 4550 582
 809 78 934 41 10202 9 61 109 80 283
 351 86 515 739 103181 285 375 442 620
 63 712 43 968 74 105040 216 385 427
 57 507 812 105134 325 33 454 75 87
 83 37 47 99 727 82 66 827 100284 363
 97 631 891 107018 47 130 90 255 7 335
 57 68 449 50 68 509 14 62 639 43 74
 825 004 108003 26 256 620 60 815 60
 912 108 418 51 63 4 185 253 421 551 553
 746 807 69 938 88
 110048 502 655 769 809 901 35 45 6
 111136 228 478 92 630 89 831 75 971
 112009 85 110 48 314 445 708 113181
 208 563 600 94 825 907 114109 267 429
 522 49 699 801 28 38 115023 30 111 43
 87 210 21 368 480 751 76 989 116039 91
 287 817 117034 99 125 258 95 358 611
 64 559 606 832 906 118025 48 201 85
 322 94 415 997 119345 436 77 30 823
 928

120022 36 70 112 49 245 62 357 745
 50 886 931 121112 28 425 31 58 798
 733 122008 47 118 232 572 896 23 985
 123683 171 309 66 87 580 914 64 124027
 1 4 68 88 96 202 356 408 86 813 35
 937 79 125062 517 21 520 995 53 120006
 169 389 489 692 766 824 127126 220 41
 49 301 500 682 837 47 931 128084 92

PO PRZERWIE

286 98 389 505 711 97 858 979
 1081 309 86 478 693 836 2164 209 306
 86 444 695 800 60 945 3058 384 320 98
 648 729 915 34 61 98 4061 1020 225 359

252 391 553 664 828 67 129012 122 233
 343 470 94 662 91 711 13 14 837 972
 13002 9149 261 409 506 76 80 675 893
 979 131018 281 454 87 610 68 89 92 953
 132003 50 141 220 222 570 703 80 800 93
 133114 40 236 327 417 22 632 87 754
 885 921 72 134051 330 92 658 99 762
 703 920 54 62 135012 67 86 144 251 346
 42 547 646 136022 309 40 79 400 666
 137041 168 255 306 11 87 604 866 72
 944 138016 121 331 407 56 536 694 96
 771 804 930 13950 628 68 734 938 54
 66 70

140010 51 132 82 222 74 76 537 49
 68 640 925 141078 80 81 167 222 41
 352 78 580 643 59 701 881 82 142112
 95 261 87 96 418 46 515 36 600 143184
 242 555 87 96 6 54 98 875 984 144032
 41 48 144 90 851 154421 41 524 602
 729 51 831 146079 95 118 237 380 545
 95 774 86 849 63 6 147119 220 47 328
 605 15 19 758 815 148023 5 119 754
 149074 57 120 92 232 702 78

150012 242 65 96 98 523 79 638 69
 92 715 965 151003 28 405 25 500 57 62
 655 710 899 933 152149 380 439 502 14
 30 614 728 803 70 918 153 666 3 2 64
 495 754 57 848 76 998 154039 72 98 113
 25 76 250 402 10 94 500 695 817 56 90
 653 155015 159 70 280 429 77 755 876
 744 984 161105 14 459 69 503 638 922
 157070 151 248 439 70 900 158362 476
 619 27 807 54 159149 63 81 201 356
 160011 46 111 210 39 56 680 767 800
 744 984 161105 14 459 69 503 638 922
 162111 42 202 90 331 58 513 725 91
 822 163072 115 239 45 426 92 552 61
 807 164089 213 757 77 896 165045 161
 87 224 351 499 587 631 775 840 927
 165165 2336 60 402 509 690 797 874
 981 167162 74 272 367 792 828 908 58
 168049 91 281 370 461 651 80 708 77
 94 989 169071 160 637 797 897

286 98 389 505 711 97 858 979
 1081 309 86 478 693 836 2164 209 306
 86 444 695 800 60 945 3058 384 320 98
 648 729 915 34 61 98 4061 1020 225 359

489 624 35 884 900 5315 562 93 742
 71 865 6268 336 17 47 56 507 742 997
 7022 52 161 86 96 206 50 84 553 77 722
 33 916 8234 375 812 9035 48 267 332
 707 31 69
 10057 80 81 303 431 63 533 643 53
 11096 293 308 500 32 645 62 837 74
 12011 110 202 430 519 641 785 897
 13022 40 535 626 55 14011 76 334 46
 88 464 617 90 802 62 15040 107 237
 433 67 506 771 73 809 28 902 40 75
 16006 594 616 744 17165 81 264 310 13
 67 462 94 567 665 80 94 714 20 862
 987 93 18183 328 95 426 530 628 781
 870 19082 217 602 722 24 807 73 954
 70 78 80 91

20021 53 205 572 746 814 61 970
 21006 29 191 393 783 836 22086 89 95
 144 425 688 714 23043 96 111 248 320
 33 48 443 71 643 717 48 63 881 963
 24043 73 368 83 624 49 855 25098 106
 232 695 896 932 68 26117 216 301 09
 21 763 27063 145 83 221 62 357 484 94
 549 620 877 85 28021 129 60 263 409
 520 46 682 716 803 908 66 29063 65 69
 79 153 294 538 88 620 36 89 740
 30123 213 339 417 58 534 721 29 510
 90 31229 356 450 533 66 615 98 828
 935 32018 92 128 241 426 549 82 611
 82 709 842 89 33041 520 947 96 34218
 384 443 539 683 863 35054 117 42 242
 306 43 65 626 84 760 842 56 948 36042
 60 114 20 321 634 808 10 24 906 37060
 142 305 72 408 558 83 900 609 722 43
 896 38045 636 83 792 39044 198 204
 39 490 690 751 914 68

40172 260 447 602 828 976 93 41101
 65 637 94 715 99 846 42013 143 89
 235 473 75 701 14 808 43025 350 405
 599 601 21 727 81 803 963 44030 228
 34 351 55 435 81 561 90 600 20 81 754
 939 71 79 45089 93 273 87 368 93 550
 74 46075 139 215 67 400 509 629 712
 20 863 47030 140 65 414 557 94 647 50
 804 48010 317 450 673 750 89 999
 49094 162 63 242 316 49 416 60 694
 725 964 75 91

50025 130 44 52 91 216 65 313 98
 462 538 62 69 79 616 701 40 62 805 87

110026 95 340 424 508 608 30 52 78
 87 776 843 111015 180 451 64 66 579
 609 12 39 748 61 112136 208 12 339
 538 72 631 32 47 33 62 750 113013 69
 100 473 534 37 47 649 764 801 114104
 33 46 207 423 78 510 76 799 115237 92
 457 673 958 116000 124 43 325 530 782
 117484 745 988 118161 410 56 65 552
 782 829 119104 54 56 59 239 412 73
 506 742 16 881 937 67

129039 397 571 704 30 69 869 997
 121023 203 08 86 400 40 571 718 40 47
 57 811 32 71 122098 142 255 300 41
 28 36 515 78 84 765 123263 92 98 313
 488 124079 80 147 79 286 386 469 563
 71 698 99 879 125016 56 122 25 217 32
 524 52 677 790 899 954 126144 50 224
 39 322 40 570 681 843 921 127016 209
 489 579 83 641 725 64 128038 248 312
 34 568 688 743 812 83 129068 142 205
 376 415 554 79 645 60 719 60

130945 60 100 267 79 547 601 02
 131055 437 64 525 931 132138 75 467
 529 57 603 11 18 71 784 960 96
 132200 337 47 75 437 522 651 53 799
 806 36 134090 128 74 318 53 621 49
 82 835 135165 413 755 135011 367 834
 727 69 75 928 71 137161 340 737 620

Styczeń

16

WTOREK

Marcelego

KRONIKA KRAKOWA

Rozprawa o zabójstwo w Krakowie

Na ławie oskarżonych w sądzie okręgowym karnym w Krakowie zasiadł wczoraj 22-letni robotnik z Cichawy Franciszek Konieczny oskarżony o to, że dnia 7-go sierpnia 1933 podczas bójki ciężko poranił nożem w plecy Władysława Łacha na

skutek czego Łach zmarł w szpitalu.

Konieczny oskarżony był również o krwawe pobicie Józefa Goruli.

Sąd skazał oskarżonego Koniecznego na 18 mies. więzienia,

którą to karę zawieszono mu na przeciąg lat 3.

Rozprawie przewod. s. o. dr. Pilarski, wot s. o. dr. Solecki, i s. śl. Paleczny, osk. prok. dr. Garbaczynski, bronił adw. dr. Woźniakowski.

Ze sportu

Cracovia—Zwierzyniecki KS 6:2

Druge tegoroczne zawody piłkarskie Cracovi, rozegrane na śliskim terenie, przyniosły jej wysokie zwycięstwo nad przeciwnikiem w stos. 6:2. Cracovia do tych zawodów wystąpiła niemal w komplecie, bo tylko bez Malczyka, Ciszewskiego i Lasoty. Miała ona też przez cały czas zawodów zdecydowaną przewagę, górując nad przeciwnikiem technicznie i taktycznie.

Do przerwy pierwszą bramkę uzyskał Seichter z rzutu wolnego następną dwie strzelał Mysiak grający do przerwy na prawym łączniku. Po pauzie weszli na boisko Kisieliński, Chruściński, Ziżka i Pająk zaś Mysiak zajął miejsce na lewej pomocy. Dokładne podania graczy Cracovi, wprowadziły zamieszanie w tyłach Zwierzynieckiego, którego gracze nie mogli dostosować się do gry na śliskim terenie. Następnie bramki strzelił Kempłiński 2 oraz Kubiński 1, najładniejszą. Dla Zwierzynieckiego uzyskali bramki Pamula i Dudek. Sędziował p. Gumplowicz dobrze. Publiczności mimo zimna dużo.

Nowe władze krakowskiego Okręgowego Związku Lekkoatletycznego

W ub. niedzielę w salach Okr. Urzędu W. F. w Krakowie odbyło się doroczne Walne Zgromadzenie Krak. Okr. Zw. Lekkoatl. przy udziale ustępującego Zarządu i delegatów klubów a mianowicie: Cracovia, Makkabi, AZS, Wawel, Sokół Chrzanów, Sokół Trzebinia T. S. Viktorja Jaworzno. Reszta klubów z powodu zawieszania za niewyrównanie wkładek do P. Z. L. A. i K. O. Z. L. A. nie były reprezentowane.

Przewodniczącym Walnego Zgromadzenia wybrano p. plk. Wójcickiego, sekretarzem zaś p. Rybke.

Walne Zgromadzenie przyjęło do wiadomości protokół z ostatniego dorocznego i nadzwyczajnego zgromadzenia. Kolejno składali szczegółowe sprawozdanie ze swej działalności: Prezes, przewodniczący poszczególnych komisji sekretarz, skarbnik i komisja rewizyjna. Po dłuższej a rzeczowej dyskusji przyjęto sprawozdanie do wiadomości i udzielono przez akklamację absolutorium ustępującemu Zarządowi. Z kolei przystąpiono do wyboru nowych władz. Prezesem ponownie przez akklamację wybrano p. plk. Wójcickiego, kierownika Okr. Urzędu WF. i PW. I-szym wicepr. (przew. komisji sędziowskiej) p. Kleinberga, II-gim wicepr. (przew. kom. or. propagandowej) Red. Długoszewskiego, skarbnikiem p. Kozłowski, sekretarzem p. Rybkę, Członkami Zarządu: pp. Korfeld, Dr. Haber, Antosz M., mjr. Wilk, Schasches, i Katz.

Komisja rewizyjna: Prof. Zajdowski, Moskal i Marzałek.

Delegacja na Walne Zgromadzenie PZLA. pp. plk. Wójcicki i Peluchowicz. Po uchwaleniu szeregu wniosków i wyrażeniu specjalnego podziękowania p. plk. Wójcickiemu za jego nieocenioną pracę w KOZLA, przewodniczący zamknął walne zgromadzenie.

Cracovia mistrzem zimowym w siatkówce

Mistrzostwa zimowe w siatkówce męskiej rozegrane w sali YMCA zakończone zostały w ub. niedzielę. Mistrzem zimowym w siatkówce została drużyna Cracovi, bijąc w finale Wawel i w półfinale YMCA. Ostatnie wyniki tego spotkania przedstawiają się następująco:

Wawel — Sokół 2:0 15:6 15:10
A. Z. S. — Olsza 2:0 15:6 15:5
Cracovia — Makkabi 2:0 15:6 15:9
Wawel — A. Z. S. 2:1 15:17 15:9 15:10
Cracovia — YMCA. 2:1 15:9 13:15 15:3
Cracovia — Wawel 2:0 15:12 15:5

Wyniki koszykówki z ostatnich zawodów podamy w następnym numerze.

Wieczór klasycznego tańca w Teatrze „Bagatela“.

Dziś we wtorek, o godz. 20:15 odbędzie się w „Bagateli“ wieczór tańca klasycznego, z którego czysty dochód przeznaczony jest na fundusz budowy Muzeum Narodowego w Krakowie.

Defraudacja w sądzie.

W Zawierciu aresztowano sekretarza sądu grodzkiego Kazubickiego pod zarzutem popełnienia nadużyć na szkodę skarbu państwa. Wysokość nadużyć sięga kilkunastu tysięcy złotych. Szczegóły śledztwa trzymane są w tajemnicy.

Widmo eksmisji emerytów wdów i sierót

Kilkrotnie były poruszane na łamach prasy krakowskiej zamierzenia władz kolejowych, względem lokatorów domów czynszowych, wybudowanych z funduszy emerytalnych w Małopolsce i na Śląsku Cieszyńskim.

Emeryci zwrócili uwagę władzom kolejowym na niedorzeczność eksmisji wszystkich lokatorów równocześnie, gdyż takie zarządzenie wywołałoby wzrost czynszów lecz także dot-

kliwy brak mieszkań lecz niestety ich głos nie znalazł posłuchu i tuż przed 1-szym stycznia zaczęto doręczać gorączkowo wszystkim lokatorom tych kamienic wypowiedzenia pisemne, znacząc, iż otrzymają prócz tego sądową awizację przez Prokuratorję Skarbu, która jednak nie policzy kosztów sądowych w razie niestawienia się na termin sądowy dotkniętego awizacją.

Naturalnie, że niejedyną emeryt a szczególnie wdowa lub sierota przymierając z głodu i obawiając się wysokich kosztów sądowych, ulegnie pokusie i na awizację nie zareaguje, lecz większość świadoma swych praw stawi czoło i odwoła się do poczucia sprawiedliwości sądów. Zachodzi jeszcze jedno pytanie. Czy władze kolejowe potrzebują na 1. kwietnia br. np. w Krakowie przeszło 200 mieszkań.

Napad rabunkowy w Krakowie

Ulica Piaski w Krakowie była wczoraj o godzinie 7-mej wieczorem widownią zuchwałego napadu rabunkowego.

Na przechodzącego robotnika Mikołaja Siwosza zam. przy ul.

Wieczystej l. 154 napadło czterech nieznanych narazie drabów, z których jeden chwycił Siwosza za gardło, i pod groźbą śmierci zrabowali mu pugilares w którym się znajdowało 4 zł.

50 gr. oraz dokumenty osobiste poczem wszyscy czterej bandyci zbiegli.

Policja prowadzi śledztwo celem ujęcia bandytów.

Sensacyjny proces Sikorowicza i tow.

Z początkiem lutego br. odbędzie się w Krakowie sensacyjny rozprawa przeciw założycielom i kierownikom oszukańczej wytwórni filmowej „Empefilm“.

Prokurator Sądu Okr. w Krakowie kończy już przygotowanie

aktu oskarżenia gigantycznej sprawy, budzącej wielkie zainteresowanie, w której występuje około 1000 poszkodowanych osób, a mianowicie, przeciw Sikorowiczowi i Grotowskiemu, którzy w latach 1931—32 pro-

wadzili w Krakowie, przy ulicy Warszawskiej szkołę filmową, pobierając za to wynagrodzenie od „kandydatów na przyszłe gwiazdy i gwiazdorów filmowych“.

Zniewolił własną siostrę

Na ławie oskarżonych sądu w Lublinie zasiadł 19-letni fryzjer Franciszek Kozak, który oskarżony został o zniewolenie swej 13-letniej siostry Genowefy.

Akt oskarżenia zarzuca mu, iż w swoim czasie kiedy ojciec jego, wdowiec, ożenił się ponownie z wdową, matką trojga dzieci, wykorzystał on chwilę kiedy rodziców nie było w domu i dopuścił się zniewolenia na swej siostrze Genowefie w obecności i na oczach młodszych dzieci.

Sąd skazał Kozaka na 4 lata więzienia.

Ujęcie włamywacza

Policja krakowska aresztowała Skrabę Leopolda Maksymiljana, bez zajęcia i stałego miejsca zamieszkania, jako poszukiwanego za włamanie do wystawy sklepowej Eljasza Wohlmuta w Krakowie przy ul. Grodzkiej 59, skąd, skradziono 4 pary spodni, 1 marynarkę wart. 160 zł.

Włamania dokonano w nocy z dnia 5 na 6 stycznia 1934 r. Skradzione rzeczy odebrano i zwrócono poszkodowanemu.

Wypadek samochodowy

Krakowska straż pożarna interwenjowała wczoraj na ulicy Tadeusza Kościuszki, gdzie auto ciężarowe własności Jana Zajaca wywróciło się i zatamowało ruch uliczny. Autem kierował p. Pułdowski z Kielc.

Zdolny akwizytor

do zbierania ogłoszeń, znajdzie zajęcie. Zgłoszenia w Administracji Ost. Wiadomości Krak. Kraków, Na Gródku 2.

Tajemnicze zwłoki obok kościoła Bożego Ciała

Wczoraj w południe znalazł zakrystyan kościoła Bożego Ciała w Krakowie zwłoki noworodka płci męskiej około 3 tygodnie liczącego, porzucone przez kobietę nieustalonego nazwiska. Zwłoki były owinięte w szmatę, i znajdowały się przy głównym wejściu do kościoła Bożego Ciała.

Zwłoki noworodka na polecenie lekarza obwodowego przewieziono do Zakładu Medycyny sądowej, a za wyrodną matką wszczęto dochodzenia.

Nie zostawiaj zegarka na ławce!

Drogo kosztowała wczoraj kąpiel kupca Abrahama Zuckera, zamieszkałego przy ul. Koletek 4.

Mianowicie Zucker wybrał się wczoraj do łaźni żydowskiej przy ul. Paulińskiej 28, by się trochę wykapać, a ubranie zostawił na ławce bez opieki. Okazję tą wykorzystał jakiś złodziejzsek i wykradł Zuckerowi z ubrania zegarek srebrny z łańcuszkiem wartości 150 zł. o czem poszkodowany zawiadomił policję.

Giełda pieniężna

Wczoraj w godzinach przedpołudniowych przy słabej tendencji notowano na krakowskim rynku pieniężnym w obrotach prywatnych dolar Stanów Zjednoczonych A. P. 5.63 — 5.66. Bank Polski płacił 5.60.

Marka niemiecka była notowana po kursie 2.105 — 2.115. Bank Polski płacił 2.10.

CZYTAJCIE najciekawszą powieść ostatnich czasów p. t. Piękna Dalmatka

ZAKŁAD POGRZEBOWY „AETERNITAS“

Kraków, Mikołajska 14

tel. 140-47 — (obecnie emeryt. asesora Wojew. Krakowskiego Karola Wagi), urządza pogrzeby, przeprowadza ekshumacje i wywozy zwłok na dogodnych warunkach.

Repertuar teatrów krakowskich

Teatr im. J. Słowackiego
Wtorek 7:30 wiecz. „Testament Jaśnia Pana“

Teatr „Bagatela“
Wtorek 20:15 Wieczór klasycznego tańca.

Teatr Żydowski (Bocheńska 7)
Wtorek 8:45 wiecz. „Rewizor“

Co grają w kinach krakowskich?

Adria: „12 krzeseł“
Apollo: „Tysiąc i druga noc“
Atlantyk: „Pożegnanie z bronią“
Dom Żołnierza: „Szampańskie życie“
Museum: „Zew Ziemi“
Promiast: „Liljanka chce się rozwieść“
Słońca: „Sześć w masce“
Sztuka: „Pieśń Poganina“
Świt: „Zapomniana melodia“
Uciacha: „Przygoda na Lido“
Wanda: „Wyrok życia“

RADIO

Wtorek 16 stycznia 1934
Kraków. Godz. 7.00 Audycja poranna, 11.40 Transm. z Warsz., 11.50 Wiadomości bieżące, 11.57 Hejnał, 12.05 Transm. ze Lwowa i Warsz., 15.40 Płyty, 16.40 Odezyt, 16.55 Transm. z Warsz., 17.30 Płyty, 18.00 Transm. z Warsz., 18.35 Płyty, 19.05 Skrzynka techniczna, 19.20 Rozmaitości, 19.25 Transm. z Warsz., 19.43 Wiadomości sportowe, 19.47 Transm. z Warsz.

Dyżur nocny aptek

Rynek Gl. 13, Retoryka 1, Lubiec 7, Stradem 6, Karmelicka 9, Rynek podgórski 9.

A jednak

druki wszelkiego rodzaju, jak wizytówki, zaproszenia, listy, koperty, rachunki, afisze, czasopisma i broszury wykonuje najtaniej

Drukarnia „Monopol“

Kraków, Na Gródku 2.
Telefon Nr. 173-02

Rozwiązanie 11 stowarzyszeń akademickich w Krakowie

Onegdaj ukazała się odezwa rektora Maziarskiego, w której jest uchwałą z dnia 12 grudnia 1933 roku rozwiązał z dniem 1 grudnia 1933 r. następujące stowarzyszenia akademickie:

Akademickie Koło Krajoznawcze, Koło Samopomocy Członków Akad. Sodalicii Marjańskiej, Akademickie Koło Kolbuszowianów, Akademickie Koło Oświęcimian, Stow. Żydowskiej Socjalistycznej Młodzieży Akademickiej „Chejruth“, Związek Żydowskiej Młodzieży Akademickiej „Gorgonja, Akademickie Koło Towarzystwa Szkoły Ludowej, Stowarzyszenie Rosyjskich Studentów, Akademickie Koło Przyjaciół Jugosławji, Polski Akademicki Klub Artystyczny i Korporację Ukraińskich Studentów „Zaporoże“.

Kodeks karny

w cenie 95 gr.

do nabycia w administracji „Ostatnich Wiadomości“

Prenumerata miesięczna

Ostatnich Wiadomości Krakowskich

wynosi zł. 2.50

przy odbiorze w administracji